

יום א', י"ט בסיון תשס"ה (26 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

שבוע שמח ושבוע טוב!

מנחם בגין מציין באותה הקדמה כי "האמת צועדת לקראת נצחונה המלא". [מהדף של אתמול]

לפני מספר שנים, שמעתי שיחה של הרב י.מ. לאו בעקבות ביקור שהוא ערך זמן-מה לפני-כן ביפו. ניגש אליו, כך סיפר, איש יפני אחד שהצהיר בפניו כמה שהוא מאמין באמיתותה של תורת ישראל. "וכל-כך למה?" שואל אותו הרב לאו. תשובתו? "כי התורה אינה משכתבת היסטוריה. היא אינה מסתירה את החולשות של גיבוריה. לכן, אני מאמין בה." על אחת הפרשיות הכאובות ביותר בתולדות עם ישראל בזמן שהיו במדבר, **חטא המרגלים**, קראנו בתורה אתמול. עם ישראל עמד להיכנס לארץ-ישראל אחרי כשנה ורבע במדבר. עוד כמה ימים. אז ביקשו לשלוח מרגלים לתור את הארץ, לראות מה טיבה ומה טיב האנשים שגרים בה, הכל כדי לתכנן אסטרטגיה נבונה לכיבוש הארץ. אלא... שהדברים לא התפתחו כצפוי. 10 מתוך 12 המרגלים חזרו והוציאו דיבה רעה על הארץ. רק יהושע (משבט אפרים) וכלב (משבט יהודה) ניסו לעודד את העם: "אך בה' אל תמרודו ואתם אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם, סר צילם מעליהם וה' איתנו אל תיראום." [במדבר י"ד 9] המאמר הבא מנסה להבהיר לנו את המניעים שהביאו אותנו לתוצאות הקשות...

לתור את הארץ

"אלה שמות האנשים אשר שלח משה לתור את הארץ" [במדבר י"ג 16].

פעמים רבות מופיע השורש 'תור' במקרא, 11 פעמים מתוכם נטלה פרשת "שלח-לך" שאותה קראנו השבת. אין ספק אפוא כי שורש זה משמש כמילה-מנחה, והקשריה השונים אמורים לסייע בידינו לחשוף השתמעויות נוספות על זו השגורה בפנינו - **לשון סיוור**. מלבד ריבוי הפעמים מן הראוי להתבונן במיקום הופעתו האחרונה של השורש תו"ר בפרשה [שם ט"ו 38-39]: "דבר אל בני ישראל ואמרת אליהם ועשו להם ציצת על כנפי בגדיהם לדרתם ונתנו על ציצת הפנף פתיל תכלת. והיה לכם לציצת וראיתם אתו וזכרתם את כל מצות ה' ועשיתם אתם ולא תתרו אחרי לבבכם ואחרי עיניכם אשר אתם זנים אחריהם." הפסוקים המובאים מפרשת הציצת, המוכרת לנו כפרשה השלישית ב'קריאת שמע', חותמים את הפרשה, ונמצאנו למדים כי המילה המנחה פותחת את הפרשה ואף מסיימת אותה, ומכאן שמשמעות מרובה לה.

התעמקות במשמעות המילה "תתרו" בפרשת ציצית תוכל להנחותנו בהבנת משמעותה בפרשת התרים את הארץ, וייתכן שתאיר פן נוסף בחטאם של "ראשי בני-ישראל" שאותם שלח משה על-פי ה'. על הקשר בין שני חלקי הפרשה רמז רש"י בפתח פירושו על-אתר: "ולא תתרו אחרי לבבכם" - כמו (לעיל י"ג 25) 'מתור הארץ'. הלב והעינים הם מרגלים לגוף ומסרסרים לו את העבירות, העין רואה והלב חומד והגוף עושה את העבירות." אך בהמשך הוא מצטט את מדרש תנחומא (שלח, טו), וכנראה ביקש רש"י לרמוז שהופעת אותו שורש בשני חלקי הפרשה מצביעה על **קשר מוסרי** בין שני העניינים. סיוע נוסף להקשר המוסרי ניתן למצוא בפירוש המלבי"ם לפסוקנו: 'נפש האדם וכוחותיה נבראו באורח ישר, וטבע הלב נוטה אל הטוב, רק שהאדם מקלקל את טבעו ומעלה על לבו ציורים

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל

יום א', י"ט בסיון תשס"ה (26 ביוני)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם, יהיה להם הכח לפתוח את שערי עתידם.
אבא קובנר, 1978

רעים. ועל כן לא יכול לומר: 'ולא תלכו אחרי לבבכם', שאם היה הולך כפי מה שדרכי הלב
סלולות בטבע יצירתו היו דרכיו טובים וישרים.
[סיום המאמר, בע"ה, מחר...]

"לדוד מזמור, לה' הארץ ומלואה, תבל ויושבי בה." [תהלים כ"ד 1]

מתוך פרק התהלים שהיו הלויים אומרים בבית המקדש ביום ראשון בשבת

בשמחה ובטוב לבב, בתפילה ליום נעים לכל בית ישראל!

הדף מוקדש לרפואתם השלמה של כל נפגעי הטרור ומשפחותיהם בתוך שאר חולי ישראל, ולשלומם של כל חיילי צה"ל